

SCÉNÁŘ K ROZHLASOVÉ REPORTÁŽI

ZÁKLADNÍ ŠKOLA HAVLÍČKŮV BROD, V SADECH 560

VSTUP č. 1:

Beatrice Landovská je dcerou českého herce, disidenta a signatáře Charty 77, Pavla Landovského. Dětství tak prožila v obklopení mnoha statečných lidí, kteří se vzepřeli tehdejšímu komunistickému režimu. Jedním z těchto lidí byl i Václav Havel.

Pamětnice:

09:57-10:09

„Já si na něj pamatuju jako na člověka, na kterýho se vždycky všichni mohli obrátit a vlastně když měli nějaký neřešitelný problém, tak on vlastně byl ochoten pomoci úplně každému.“

10:46-11:05

„Von byl hrozně vtipnej, Václav Havel, nedalo se mu skočit do řeči, byl ještě, mluvil ještě víc než já třeba a takovejch lidí tam bylo hodně jo, a on byl jeden z nejlepších, se prakticky nedal přerušit a vždycky pak říkal: než bych poslouchal něco, co se mi nelíbí, raději hovořím.“

VSTUP č.2

V roce 1977 podepsal Pavel Landovský Chartu. Pro tehdy patnáctiletou Beatrice začalo období plné beznaděje a strachu.

Pamětnice:

18:47-19:01

„A za mnou třeba jednou jelo auto večer, po chodníku, policejní, to je jako úplná beznaděj, když víš, že nemůžeš vůbec nikoho požádat o pomoc, že Ti jako i ty i státní orgány, 15-letou holku jako takhle strašej.“

VSTUP č.3

Právě v této době prožila Beatrice i své první zatčení a výslech. StB jí zadržela na Hrádečku u Václava Havla. Spolu s ní byla zatčena i její čtrnáctiletá kamarádka Gabriela Furová.

Pamětnice:

1:04:25-1:04:45

„Takže nás prostě zatkli, dvě holky, drželi nás v tom autě a teď hlásili „mlhovina 27, mlhovina 27“, takže i když jsme byly zatčený a bály jsme se, tak jsme se musely taky trochu smát. A potom nás prostě přeložili do jinýho policejního auta, nikomu nic neřekli a odvezli nás do Turnova, do Trutnova.“

1:05:05-1:05:22

„Každou zvlášť vyslyšali a každá jsme měly dva estébáky, hodného a zlýho, tak jak se to všude píše a Gábině dokonce dali facku, prostě jí bylo 14,5, a tak dále, ani neměla občanku a prostě nás takhle několik hodin vyslyšali a potom jako kde jsme byli, kdo tam byl, co jsme dělali ddd.“

1:05:24-1:05:56

„Najednou šilenej řev tam v tom domě, tak náš otec se dozvěděl, že nás zatkli, tak tam přijel s tou mámou, s tou Anitou Fárovou, byla kunsthistorička, fotografka tý Gábiny. Ten tam řval, mydlil tam prostě táta do zdí a ti už tam stáli, mysleli, že z toho budou mít nějaký průser, protože to on měl rád táta takový situace, kdy to mohl jako rozmáznout hodně a tak tam to pro nás takhle ti rodiče přijeli, tak oni nás vydali, vydali nás a vrátili jsme se na Hrádeček.

1:06:10-1:06:15

A všichni mi říkali, no vidíš tak seš pokřtěná, bylas u výslechu a teď už seš na to zvyklá.

VSTUP č.4

Brzy po této události byl Pavel Landovský v rámci akce Asanace vyhnán do emigrace do Rakouska. Beatrice zůstala se zbytkem rodiny v tehdejším Československu. Se svým otcem se setkala až po sametové revoluci.